

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2016, č. j. 6 A 63/2015 – 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností ze dne 1. 1. 2017 proti shora uvedenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým stěžovateli nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 3. 2015, č. j. 657/15.

Kasační stížnost byla stěžovatelem osobně podána u městského soudu dne 9. 1. 2017. Přípisem ze dne 13. 1. 2017 pak městský soud předložil kasační stížnost, společně se svým spisem zn. 6 A 63/2015 Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud v rámci posuzování naplnění podmínek řízení o kasační stížnosti zjistil, že proti napadenému usnesení byla stěžovatelem podána již dříve kasační stížnost ze dne 14. 10. 2016. Řízení o kasační stížnosti stěžovatele ze dne 14. 10. 2016 bylo u Nejvyššího správního soudu vedeno pod sp. zn. 5 As 245/2016, přičemž pravomocně bylo skončeno usnesením zdejšího soudu ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5 As 245/2016 – 18.

Není-li v ustanoveních dílů 1 a 2, hlavy III., části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) stanoveno jinak, užití se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, platí, že *„[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“* Jelikož soudní řád správní nestanoví jiný postup pro případ, kdy je soudu podán návrh v téže věci, v níž bylo již dříve tímto soudem rozhodnuto, je třeba takový návrh odmítnout. To se vztahuje i na nynější kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud proto na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona kasační stížnost odmítl.

Dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Toto ustanovení se v souladu s § 120 s. ř. s. užije přiměřeně i v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu